

Forfatter: Hauch, Carsten

Titel: Udrag fra Robert Fulton

Citation: Hauch, Carsten: "Robert Fulton: 1-2. - 1928", i Hauch, Carsten: *Robert Fulton: 1-2. - 1928*, udg. af Niels Birger Wamberg , 1926-29, s. 33. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hauch02val-shoot-idm140500968451056/facsimile.pdf> (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Robert Fulton: 1-2. - 1928

ikke engang kunde overtale til at skifte Klæder, vilde vaage over ham. Van Gehlmuyden gik derimod hjem tilligemed alle de Andre. Laura vendte tilbage til sit Kammer, hvor det kostede hende en Deel Møie at formilde sin Stedfader, der var meget misfornøiet over hendes lange Fraværelse. Kort efter gik hun til Sengs, medens Gill, saaledes hed den lille Negerdreng, ligesom en Hund lagde sig til at sove paa Gulvet udenfor hendes Dør.

FJERDE CAPITEL.

Før vi gaac videre, vil det maaskee ikke være afveien at underrette Læseren om, at Robert Fulton, uagtet han for Øieblikket befandt sig i Reading, dog ikke havde sin Hjemstavn der. Han var født i Lancaster, en By, der ligger noget over fem Mile fra Reading, og hvor hans Fader endnu levede. Faderen var, uagtet han nedstammede fra Irland, dog ikke catholsk; han var tværtimod en streng Tilhænger af den methodistiske Lære. Tidligere havde han været Bomuldsspinder, men da denne Haandtering i Lancaster, hvor der findes mange Bomuldsspindere, ikke bragte ham Meget ind, saa opgav han den tilsidst og købte sig en liden Eiendom i Nærheden af Byen. Desuden drev han en lille Handel med Korn og Meel, som han købte i Omegnen, og som han selv paa Vogne bragte til Philadelphia. Hans Søn Robert var født i et tidligere Ægteskab; nu var Faderen gift igjen og havde fem Børn med sin anden Kone. Da han iøvrigt, uagtet han var en driftig Mand, ikke havde havt Lykken med sig, saa var det ham meget kjært, at den rige Hr. van Gehl-

muyden, efter hvem Drengen var opkaldt, havde fattet Godhed for ham, og at han tillod ham at tilbringe nogle Maaneder i sit Huus, idet han tillige lovede at sørge for hans Fremtid.

Efter hvad Andre fortælle, skal derimod Fultons Fader være død tidlig, og hans Moder skal have overlevet Faderen. Dette vilde dog kun lidt stemme med Gangen i denne Fortælling og med de Beretninger, vi her have fulgt.

Efter at have forudskikket disse Par Ord, vende vi igjen tilbage til »den gyldne Ørn«, hvor den lille Dreng, saasnart Selskabet havde spredt sig, og han var bleven alene med David Baxter, faldt i en dyb Søvn. Af denne Søvn vaagnede han først temmelig silde den næste Morgen. Han befandt sig nu meget vel og klagede kun over, at han var sulten. Da densne Trang var afhjulpen, syntes det aabenbart, at baade hans Legeme og hans Sjæl havde vunden deres gamle Spændkraft tilbage.

Kort derpaa indfandt flere af de fornemste Borgere sig for endnu engang at samles med Franklia. Paa deres Anmodning havde John Bridle tilberedt en stor Frokost, hvorved ikke blot Hr. van Gehlmuyden og Robert Fulton, men ogsaa Hr. Greenwood var tilstede. Efter Franklins udtrykkelige Ønske blev ligeledes David Baxter indbudet, hvilket, uagtet han kun var en ringe Haandværkssvend, dog ikke vakte nogen synderlig Opsigt; thi paa disse Steder er Afstanden mellem de forskjellige Stænder ikke saa stor, som hos os; og det var i hine Fristater ganske almindeligt, at selv Tjenestefolk spiste ved samme Bord, som deres Herskab.

Og dog fandtes dér dengang Adskillige, og blandt